

Landet udenfor de egentlige Politilembedsmænd, og der er vistnok den allerhøieste Trang til at forsyne Herredsfogderne med een eller et Par ridende Politibetjente, der ganske vist vilde kunne fritage Sognefogderne for nogle af de dem paa hvilende Forretninger, ligesom det ogsaa vilde give en Garanti for, at disse til Retssikkerhedens Opretholdelse saa høist vigtige Forretninger paa en tilfredsstillende Maade kunde blive udførte. Jeg troer ogsaa, at det er en Reform, der i høieste Grad er ønskelig, om Amternes Betjensene kunde blive saaledes reguleret, at de kunde komme til at medvirke ogsaa til Biværetene, og i saa Henseende ogsaa fritage Sognefogderne for en heel Deel af deres Forretninger; men at selve Institutionen skulde kunne undværes, det anseer jeg for at være aldeles umuligt. Jeg troer, det er i allerhøieste Grad vigtigt, og at det vil blive modtaget med stor Tilfredsstillelse, at de idetmindste erholde nogen Løn. Den, de nu have, er, som Enhver bekendt, og som det er omtalt i Motiverne, i høj Grad utilstrækkelig og uhensigtsmæssig. Der er gjort opmærksom paa, at Fritagelsen med Hensyn til Børnepligten, der nærmest vedkom Lægsmandene, er bortfalden. Der er ogsaa en anden Løn, paa hvilken man ved denne Institutions Indstiftelse synes at have gjort stor Regning, men som ogsaa maa ansees bortfalden, nemlig at de skulde være de meest anseede Mænd i Sognet; thi den Tid er forbi, da Anseelse lod sig decretære. Det gaar dermed, som naar Geronte byder 200 Rd. og saa sit Venstab, hvortil der ganske rigtigt svares: Ja, det bliver alligevel kun 200 Rd. Den Pengeløn, der nu gives, og som retter sig efter Hartkornet, troer jeg staaer i en aabenbar Modsatning til Behovet for Vedkommende, thi jo større Gaarden er, desto større er ogsaa Lønnen, og omvendt. I Veile Amt er der et Par Steder, hvor Huusmænd ere meget dygtige Sognefogder, og hvor altsaa Lønnen er overmaade ringe. Ligesom Lønnen saaledes meget ofte ikke svarer til Vedkommendes Trang dertil, saaledes staaer den ofte i modsat Forhold til det, hvorfor Lønnen egentligt burde ydes, nemlig for Arbejdet, der jo er aldeles forskjelligt, ikke blot efter Sognenes Størrelse, men ogsaa efter alle de øvrige Forhold, saaledes at de Sogne, der

grændse op til Kjøbstæderne, der ligge langs ad Landeveiene, naturligtvis med Hensyn til det hele Polititilsyn ere langt vanskeligere og besværligere. Jeg troer derfor, at det er et overmaade hensigtsmæssigt Lovudkast, ligesom jeg aldeles billiger, at det store Overmaal af forskjellige Bestillingsmænd, som ere i Landet, vil blive reduceret derved, at Lægsmandsbestillingen forenes med Sognefogdebestillingen, og naturligtvis Districterne blive omændrede derefter, da de jo ingenlunde falde sammen, og den Medhjælp af Budfogder, som er tillagt Sognefogderne, ogsaa bortfalder. Der er en heel Deel andre smaa Bestillinger, som ogsaa maa skee med Tiden kunne bortfalde; men jeg skal for mit Vedkommende idetmindste ikke andrage derpaa, saa længe jeg maa erkjende, at Lønnen er meget ringe, om ikke utilstrækkelig, selv efter den nye Lov. I saa Henseende troer jeg dog, at man uden Fare kunde fastsætte, at Minimum af 20 Rd. blev et absolut Minimum; thi der, hvor man skulde antage 20 Rd. for et for stort Bederslag, der vilde det være rigtigere at lade Sognet udgaae som et særegent District. Jeg troer ogsaa, at Maximum maatte sættes til 100 Rd.; jeg troer, at der er ikke saa Steder, hvor det er det Mindste, som man anstændigtvis kan byde, og hvis Forhøielse af Maximum skulde bevirke en Forhøielse af Scalaen i det Hele, troer jeg, at det ikke var Andet end hvad der vilde være retfærdigt. Overhovedet maa jeg tilstaae, at jeg aldrig har kunnet begribe, hvad der har kunnet bevæge Regjeringen til, hvad den forøvrigt altid gjør, at fastsætte en Sum som Maximum. Det forekommer mig, at den Opgave af Regjeringen at varetage Skatteydernes Interesse mod dem, der ere valgte af Skatteyderne selv, grændser noget nær til det Komiske. Jeg kan godt forstaae, at Staten har Tilsyn med Minimum, fordi der er stor Fare for, at de, der skulle bevilge Pengene, hvilke ere de samme som de, der komme til at udrede dem, ville være for knebne; men at de skulde være altfor generøse, og at Staten skulde opkaste sig til Skatteydernes Bærg mod selve Skatteydernes Udvalgte, det forekommer mig at være en høist ufornøden Omsorg. Vil man altsaa forbeholde Ministeriet Approbation med Hensyn til Over-